

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy JUDr. Miloslava Výborného a soudců JUDr. Michala Mazance a JUDr. Petra Mikeše, Ph.D., v právní věci žalobce: **D. T. D.**, zast. Mgr. Štěpánem Svátkem, advokátem se sídlem Na Pankráci 820/45, Praha 4, proti žalované: **Komise pro rozhodování ve věcech pobytu cizinců**, se sídlem náměstí Hrdinů 1634/3, Praha 4, proti rozhodnutí žalované ze dne 27. 9. 2016, čj. MV-155231-6/SO-2014, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Praze ze dne 23. 7. 2018, čj. 45 A 88/2016-47,

t a k t o :

- I. Kasační stížnosti **se přiznává** odkladný účinek.
- II. Žalobci **se ukládá** zaplatit soudní poplatek za podání návrhu na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti ve výši 1 000 Kč, a to ve lhůtě **10 dnů** od doručení tohoto usnesení.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Žalovaná v záhlaví označeným rozhodnutím zamítla odvolání žalobce proti usnesení Ministerstva vnitra, Odboru azylové a migrační politiky ze dne 30. 9. 2014, čj. OAM-15908-8/DP-2014; tímto usnesením bylo zastaveno řízení o žádosti žalobce o prodloužení doby platnosti povolení k dlouhodobému pobytu za účelem společného soužití rodiny podle § 66 odst. 1 písm. c) s. ř., neboť žalobce k žádosti nepřiložil doklady podle § 44a odst. 4 ve spojení s § 42b odst. 1 písm. a), c) a d) a § 31 odst. 1 písm. a), d) a e) zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky a o změně některých zákonů.

[2] Žalobu proti rozhodnutí žalované Krajský soud v Praze v záhlaví označeným rozsudkem zamítl.

[3] Proti rozsudku krajského soudu podal žalobce (dále jen „stěžovatel“) kasační stížnost, s níž (v jejím doplnění) spojil i návrh na přiznání odkladného účinku. Stěžovatel argumentoval tím, že jemu i celé jeho rodině hrozí na území České republiky neodkladná újma spočívající v jeho nuceném vycestování. Upozornil na to, že pobývá na území České republiky za účelem sloučení rodiny; spolu s jeho manželkou žijí ve společné domácnosti

spolu s třemi nezletilými dětmi. V případě nuceného vycestování stěžovatele hrozí jeho dlouhodobé odloučení od celé rodiny, manželky a tří nezletilých dětí, přičemž manželka stěžovatele a děti pobývají na území v rámci nejvyššího pobytového statutu (trvalého pobytu).

[4] Žalovaná ve vyjádření k odkladnému účinku poukázala na mimořádnost tohoto institutu. Argumentovala, že jej nelze paušálně aplikovat v případě opuštění území České republiky ze strany cizince, jenž podle právního řádu České republiky nemá právo na pobyt na jejím území. Žalovaná dále poukázala na „recentní obrat“ v judikatuře správního soudnictví v otázce přiznávání odkladného účinku podané žaloby v případě negativního rozhodnutí o pobytovém statusu cizince (usnesení Městského soudu v Praze ze dne 2. 12. 2013, čj. 3 A 120/2013-28). Žalovaná dále připomenula, že stěžovatel je v řízení zastoupen advokátem, který může náležitou ochranu práv stěžovatele zajistit i bez jeho přítomnosti na území České republiky.

[5] Podle § 107 s. ř. s. nemá kasační stížnost odkladný účinek. Nejvyšší správní soud jej však může na návrh stěžovatele přiznat; přitom užije přiměřeně § 73 odst. 2 až 4 s. ř. s. Podle § 73 odst. 2 s. ř. s. lze přiznat odkladný účinek, „*jestliže by výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí znamenaly pro žalobce nepoměrně větší újmu, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám, a jestliže to nebude v rozporu s důležitým veřejným zájmem.*“

[6] Nejvyšší správní soud po zhodnocení důvodů uváděných stěžovatelem dospěl k závěru, že podmínky pro přiznání odkladného účinku kasační stížnosti podle § 73 odst. 2 s. ř. s. ve spojení s § 107 s. ř. s. jsou naplněny.

[7] Nejvyšší správní soud vycházel z toho, že pokud by nedošlo k odkladu právních účinků pravomocného rozhodnutí správního orgánu prvního stupně, stěžovatel by neměl oprávnění pobývat na území České republiky, byl by tedy povinen ještě před rozhodnutím Nejvyššího správního soudu její území opustit. Nelze přitom spoléhat na to, že by měl stěžovatel bez dalšího možnost získat jiný druh pobytového titulu. Nejvyšší správní soud již v usnesení ze dne 18. 8. 2011, čj. 5 As 73/2011-100, uvedl: „*Jen stěž. lze předpokládat, že cizinec má předejít případné nenahraditelné újmě tím, že bude vědomě porušovat zákon nelegálním pobytem na území ČR a vystavovat se riziku, že mu bude uděleno správní vyhoštění, s nímž je navíc vždy spojen zákaz pobytu v ČR na určitou dobu.*“ Potvrzený stav nelegálního pobytu cizince s sebou nese závažné a nevratné důsledky. V každém případě zakládá povinnost cizince vycestovat. Bez platného titulu k pobytu je pobyt stěžovatele v České republice v rozporu se zákonem, protiprávní stav přitom v souzeném případě nastal pozbytím platnosti povolení k dlouhodobému pobytu (nikoliv až případným vydáním rozhodnutí o vyhoštění).

[8] Pro výkon stěžovatelova ústavního práva na spravedlivý proces je podle názoru Nejvyššího správního soudu vhodné, aby stěžovatel mohl zůstat na území České republiky do skončení řízení o jeho kasační stížnosti. Byť je stěžovatel v tomto řízení, jak požaduje soudní řád správní, zastoupen advokátem, nelze přehlédnout, že k právu na spravedlivý proces náleží i právo účastníka být v kontaktu se svým zástupcem.

[9] Nejvyšší správní soud proto uzavírá, že v daném případě shledal příčinnou souvislost mezi právními účinky žalobou napadeného rozhodnutí, resp. rozhodnutí správního orgánu prvního stupně, a možným vznikem nepoměrně větší újmy stěžovatele, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám. Dotčení práv třetích osob nebylo tvrzeno a tato možnost z povahy projednávané věci nepřichází v úvahu. Nejvyšší správní soud neshledal ani rozpor s důležitým veřejným zájmem, neboť důvody neprodloužení dlouhodobého pobytu nezakládají žádná bezpečnostní či jiná rizika pro Českou republiku, jež by v řízení byla žalovanou tvrzena. Setrvání stěžovatele na zdejším území do ukončení řízení o kasační stížnosti není ani z tohoto hlediska v rozporu s veřejným zájmem.

[10] Nejvyšší správní soud připomíná, že odkladný účinek podle § 107 s. ř. s. může být v řízení o kasační stížnosti přiznán a působit nejen ve vztahu k přezkoumávanému rozhodnutí krajského soudu, ale i přímo ve vztahu ke správnímu rozhodnutí (či jeho části), k jehož přezkumu se dotýčné řízení před krajským soudem vedlo (usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 6. 12. 2005, čj. 2 Afs 77/2005-96, publ. pod č. 786/2006 Sb. NSS). Přiznáním odkladného účinku kasační stížnosti v této věci se tedy až do skončení řízení před Nejvyšším správním soudem pozastavují účinky žalobou napadeného rozhodnutí.

[11] Přiznáním odkladného účinku kasační stížnosti Nejvyšší správní soud žádným způsobem nepředjímá své rozhodnutí o věci samé.

[12] Nejvyšší správní soud dále konstatuje, že podání návrhu na přiznání odkladného účinku podléhá soudnímu poplatku, a sice dle položky 20 sazebníku soudních poplatků, který je přílohou zákona o soudních poplatcích, ve výši 1 000 Kč. Podle § 7 odst. 1 zákona o soudních poplatcích je poplatek splatný vznikem poplatkové povinnosti. Povinnost zaplatit soudní poplatek za podání návrhu na přiznání odkladného účinku vzniká dnem právní moci rozhodnutí, jímž bylo o návrhu rozhodnuto a v němž byla navrhovateli uložena povinnost soudní poplatek zaplatit [§ 4 odst. 1 písm. h) zákona o soudních poplatcích, per analogiam; srov. k tomu též usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 29. 2. 2012, čj. 1 As 27/2012-32]. Nejvyšší správní soud proto rozhodl tak, jak je ve výroku II. tohoto usnesení uvedeno.

[13] Poplatek lze zaplatit buď vylepením kolků na příslušném tiskopisu (viz níže), nebo bezhotovostně převodem na účet soudu číslo: **3703 – 46127621/0710**, vedený u České národní banky, pobočka Brno. Závazný **variabilní symbol** pro identifikaci platby lze získat na internetových stránkách www.nssoud.cz v položce Rychlé odkazy – Úhrada soudních poplatků. Nebude-li soudní poplatek včas dobrovolně zaplacen, bude vymáhán.

P o u č e n í: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně 6. září 2018

JUDr. Miloslav Výborný

předseda senátu